

Uzsākot jauno mācību gadu, aicinām skolēnus un arī bērndarzniekus uz skolas ieskaņas pasākumu 4. septembrī plkst. 18.00 Līgatnes kultūras namā.

Pasākumu sāksim ar pirmklasnieku sveikšanu. Pēc tam mazākajiem bērniem būs iespēja radoši un sportiski darboties nama Mazajā zālē, kamēr Lielajā aicināsim uz sarunu ar pārstāvjiem no Līgatnes Mūzikas un mākslas skolas, Sporta centra, Dienas un amatnieku centra, policijas, bibliotēkām un citiem, kas pastāstīs par brīvā laika pavadīšanas iespējām Līgatnes novadā skolēniem, bērndarzniekiem un viņu vecākiem.

Pasākuma laikā būs iespējams pieteikties mācībām Mūzikas un mākslas skolā.

Plkst. 20.00 kultūras nama lielajā zālē varēs noskatīties dokumentālo filmu „Freimīš. Mārtiņš Freimanis”, bet no plkst. 22.00 līdz 1.00 vecāko klašu skolēni (no 6. klases) tiks gaidīti uz diskotēku.

Uz pasākumu vedīs autobuss:

- plkst. 17.30 „Elvi” veikals Augšlīgatnē – 17.35 „Zvaniņi” – kultūras nams;
- plkst. 19.45 kultūras nams „Zvaniņi” – „Elvi” veikals Augšlīgatnē;
- plkst. 21.30 „Elvi” veikals Augšlīgatnē – 21.35 „Zvaniņi” – kultūras nams;

Līgatne skolai

Līgatnes vidusskolas pilsētas ēkas skolotāju kolektīvs 2014. gada 1. septembrī.

Foto: Indra Ramāne

niņi” – „Elvi” veikals Augšlīgatnē;

nams. Pēc diskotēkas autobuss aizvedīs skolēnus līdz katra mājai.

Inese Okonova, P/A „Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centrs” direktore ●

Renovācijas darbi Līgatnes novada izglītības iestādēs

Vasara ir laiks, kad izglītības iestādēs notiek parasti un sarežģītāki remonta darbi. Šogad Līgatnes novada dome izglītības iestāžu remontos ieguldīs vairāk nekā 150 000 eiro.

Vērienīgākie darbi notiek vidusskolas Augšlīgatnes ēkā, kur kapitāli remontē mājturības un ēdināšanas korpusa ēku. Ēkai, kuras mūžs mērojams vairāk par 100 gadiem un kura tika atzīta par bīstamu, tiek nomainīts jumta segums, veicot nopietnu jumta un starpstāvu siju remontu. Ēkas pagrabstāvā, kas agrāk kalpoja kā neva-
jadzīgu krāmu noliktava, turpmāk būs mājīga klase. Sekojot novadā esoša-

jām kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanas tradīcijām, ieejas verandas tiks atjaunotas to vēsturiskajā izskatā.

Augšlīgatnes skolas ēkā atjaunos ieejas un starpstāvu kāpnes, kas gadu laikā bija tiktāl nolietotojušas, ka kļuvušas bīstamas, un pie ieejas esošās vecās betona flīzes nomainīs jauns, glīts bruģis. Ēkas otrā stāva lielā zālē, kas kalpo kā visu saviesīgo pasākumu norises vieta, turpmāk būs mūsdienīgi izremontēta.

Kopumā Augšlīgatnes skolas remontā tiek ieguldīti vairāk nekā 92 000 eiro.

Foto: Ainārs Šteins

Otrs lielākais izglītības iestāžu renovācijas projekts ir Augšlīgatnes bērndarzs „Zvaniņi”, kur, lai nodrošinātu bērniem atbilstošas un mājīgas telpas, tiek izbūvēti jauni sanitārie mezgli, pārbūvētas ēdināšanas telpas un veikts pirmā stāva gaitēņa kapitālais remonts. Turpmāk „Zvaniņu” bērndarzs būs vēl gaišāks un patīkamāks un atbildīs visām normatīvo aktu prasībām. Kopējais ieguldījums bērndarza rekonstrukcijā ir vairāk nekā 23 500 eiro.

Šogad plānots atrisināt ventilācijas problēmas Līgatnes pilsētas vidusskolas ēkā. Jau ir uzsākta iepirkuma procedūra. Plānotās izmaksas – virs 15 000 eiro.

Papildus visās izglītības iestādēs norit ik vasaru plānotie remonta darbi, lai 1. septembrī sagaidītu skolēnus un skolotājus glītās, tīrās telpās.

Ainārs Šteins, Līgatnes novada domes priekšsēdētājs ●

VASARĀ

*Ir katram ziedam sava rāsas pērle,
Kas visās varavīksnes krāsās mirdz.
Kā gribētos to satvert saules starā
Un dāvināt to jums no sirds.*

*Gaišas domas, priecīgu
prātu un stipru veselību
jūlija un augusta jubilāriem!*

Īpašie gaviļnieki jūlijā:

Valērijs Oseičuks
Andrejs Čevers
Jānis Graudiņš
Rasa Jermolajeva
Egons Kačanovs
Aldis Legzdīņš
Modris Māliņš
Jānis Putniņš
Irina Amjūte
Juris Eglītis
Ruta Pekstiņa
Silvija Bernharde
Svetlana Jevstjuškina
Ludmila Komarova
Lilita Upeniece
Ārija Dinsberga
Ināra Lejniece
Lilija Piševa
Elvīra Jurgena
Gunārs Veļķers
Ārija Baumane
Bronislavs Klušs
Arvīds Akmentiņš
Jānis Kļaviņš
Marija Matjušenko
Diāna Kazaka
Valdis Liepiņš
Aina Plūmīte
Silvija Emberga
Alla Goršanova
Lotārs Incis
Jēkabs Bemberis
Jānis Petrovičs
Velta Krumberga
Aneļa Mortuļeva
Nanija Bērziņa
Bronislava Pāvulāne

Augustā:

Sarmīte Anžane
Rita Jansone
Oļegs Kigitovičs
Māris Ločmelis
Ivanda Meško
Ilmārs Sprudzāns
Ritvars Zīle
Uldis Grieznis
Ligita Gulbe
Svetlana Novikova
Valentīns Peļņa
Guntars Zaharāns
Valdis Freijs
Gaļina Kirillova
Miervaldis Brūveris
Ērika Judenko
Ēriks Blāzma
Silvija Mihailova
Aija Zariņa
Kārlis Freimanis
Kārlis Grebis
Austra Cirīte
Aina Bendža
Vilma Jermane
Lilija Viktorova
Maiga Leikarte
Velta Pumpura
Imants Indriķsons
Vineta Barkāne
Elvira Ince
Velta Ozola

Jaunā mācību gada sākumu iezvanīs 1. septembrī!

*Es pamostos no rīta agrī,
Logā iespīd saules stari.
Vai jau klāt ir septembris?
Biju mazliet piemirsis.*

- Plkst. 8.00 – Līgatnes novada PII, „Zvaniņu” zāle, Sporta iela 14, Līgatnes pagasts,
- Plkst. 9.00 – pie Līgatnes novada PII, Gaujas iela 7, Līgatnes pilsēta,
- Plkst. 10.00 – pie Līgatnes novada vidusskolas, Strautu iela 4, Līgatnes pilsēta,
- Plkst. 11.30 – pie Līgatnes novada vidusskolas, pamatskolas ēkas, Līgatnes pagasts,
- Plkst. 15.00 – Līgatnes Mūzikas un mākslas skolas „Zvaniņu” zāle, Sporta iela 14, Līgatnes pagasts.

Sveicam visus Līgatnes novada pedagogus, skolēnus, studentus, vecākus, uzsākot jauno 2015./2016. mācību gadu!

Līgatnes novada dome

Aktualitātes augustā

• SIA „Imberteh” noteiktā laikā un termiņā ir paveicis Brīvības ielas ietves atjaunošanas darbus Līgatnē par summu 16 008,00 EUR (sešpadsmit tūkstoši astoņi eiro) bez PVN. Darbi finansēti no pašvaldības budžeta līdzekļiem. Tiek plānota arī gājēju tiltiņa atjaunošana, taču, ja Līgatnes papīrfabrikas teritorijā, mainoties līdzšinējam īpašniekam, tuvākajā laikā atsāksies ražošanas procesi, tiks risināts PLūču strauta caurtekas remonts, paredzot citu būves kravnesību un platumu, nodrošinot arī gājēju ietves izbūvi.

• Aktīvi noris remontdarbi Līgatnes novada pirmsskolas izglītības iestādes Sporta ielā 14, Augšlīgatnē, un Līgatnes vidusskolas ēkā un palīgēkā, Augšlīgatnē.

Noslēdzies iepirkums „Ventilācijas ar rekuperāciju ierīkošana Līgatnes vidusskolā Strautu ielā 4, Līgatnē”. Šobrīd tiek izvērtēti iesniegtie piedāvājumi un pieprasīta precizējoša tehniskā informācija no atsevišķiem pretendentiem. Šis iekārtas nodrošinās ēkas pagrabstāva, sporta zāles un dušas telpu ventilāciju un labai telpu ekspluatācijai atbilstošu gaisa temperatūru un mitrumu. Ir pieņemts lēmums šogad neveikt sporta zāles ārējo hidroizolācijas darbus apjomīgo būvdarbu izmaksu un laikietilpības dēļ.

• Pārskatot pašvaldības budžeta iespējas un steidzamākās prioritātes, pārtraukts iepirkums „Līgatnes ielu seguma atjaunošana dažādos posmos”, kas ietvēra Brīvības ielas seguma atjaunošanu posmā no pilsētas robežas līdz Sprīņu ielai; Sprīņu ielas seguma atjaunošanu posmā no Brīvības ielas līdz tiltam un no ēkas Sprīņu ielā Nr.7 līdz Ķempju ielai; Cēsu ielas seguma atjaunošanu posmā no Ķempju

ielas līdz pilsētas robežai. Valsts kase šiem darbiem piešķir aizdevumu 80% apjomā no veikto darbu līgumsummas, līdz ar to pašvaldībai jānodrošina atbilstošs līdzfinansējums, ko plānosim nākamā gada budžetā. Šobrīd esam veikuši visus nepieciešamos priekšdarbus un skaidri zināmas pilnas darbu izmaksas un izmantojamie materiāli.

Pakāpeniski turpinām risināt arī sasāpējušo Ķempju ielas, Līgatnē, brauktuves problēmu. Ir veikta ielas topogrāfiskā uzmērīšana, un tiek plānots tuvākajā laikā veikt arī tehniskā projekta izstrādi.

• Noslēdzies iepirkums „Līgatnes novada domes objektu tehniskās apsardzes un ugunsdrošības pakalpojumu nodrošināšana”. Līgatnes novada dome turpmākos divus gadus turpinās sadarbību ar iepirkuma uzvarētāju SIA „EVOR.L”. Kopējā līguma summa 3994,00 EUR (trīs tūkstoši deviņi simti deviņdesmit četri eiro) bez PVN.

• Noslēdzies iepirkums „Kokskaidu granulū piegāde”. Iepirkuma uzvarētājs SIA „KORDATA”. Iepirkuma līguma summa 7240,00 EUR (septiņi tūkstoši divi simti četrdesmit eiro) bez PVN.

• Cerot, ka drīz papīrfabrikas skursteni atdzīvosies un laika pulkstenis turpinās skaitīt gadus, īpašs paldies pašvaldības aģentūras „Līgatnes novada Kultūras un tūrisma centrs” darbiniekiem par papīrfabrikas 200 gadu jubilejas Līgatnē svētku pasākumu organizēšanu un visu paaudžu līgatniešiem par klātbūtni un svētku sajūtu.

Egils Kurpnieks,
Līgatnes novada
domes izpilddirektors ●

SPER EKOSOLI!

Līdz 31. augustam notiek SIA ZAAO organizēta akcija „Sper EKOsolī!”, kuras laikā EKO laukumos iespējams bez maksas nodot neizjauktu nolietoto dažāda izmēra elektrotehniku – televizorus, ledusskapjus, tējkannas, trauku mazgājamās mašīnas, matu fēnus, gludekļus, mobilos telefonus, pulksteņus, putekļusūcējus, mikserus un citas ierīces, kas darbināmas ar elektrību vai baterijām.

ZAAO Šķirotu atkritumu savākšanas daļas vadītāja Ginta Gailuma: „Akcijas mērķis ir samazināt elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu nonākšanu neatbilstošos konteineros, mežos un citviet dabā, kur dažādās vielas – freoni, smagie metāli un citas vielas, ko satur šie atkritumi, var radīt draudus cilvēka veselībai un apkārtējai videi. Vēlos atgādināt, ka vairākas nolietotas elektrotehnikas detaļas ir piemērotas otrreizējai pārstrādei, piemēram, pārstrādājot ledusskapi, var izmantot līdz pat 90% tā sastāvdaļu. Pagājušajā gadā, kad akciju rīkojām pirmo reizi, mēneša laikā iedzīvotāji nodeva 40 tonnas dažādas nolietotas elektrotehnikas. Spersim arī šogad soli pretim drošai un sakoptai videi!”

ZAAO darbības teritorijas EKO laukumi jeb šķirotu atkritumu pieņemšanas laukumi atrodas Alojā, Apē, Augšlīgatnē, Balvos, Cēsīs, Jaunpiebalgā, Krimudā, Limbažos, Mazsalacā, Raunā, Rūjienā, Salacgrīvā, Saulkrastos, Smiltēnē, Strenčos, Valkā, Valmierā un reģionālajā atkritumu apsaimniekošanas centrā „Daibe”. Akcijas nolikums pieejams uzņēmuma mājas lapā un pie EKO laukumu pārziņiem.

Augšlīgatnes EKO laukums Dārza ielā 8 apmeklētājus pieņem pirmdienās, otrdienās, trešdienās, ceturtdienās no plkst. 16.00 līdz 19.00, piektdienās no plkst. 16.00 līdz 18.00, sestdienās no plkst. 12.00 līdz 16.00.

Nododot nolietoto elektrotehniku, EKO laukuma apmeklētājs tiek aicināts aizpildīt īpašu akcijas kuponu un piedalīties balvu izlozē. Katrā no 20 EKO laukumiem uzvarētājus noteiks, izlozējot vienu kuponu. Katra EKO laukuma izlozētā kupona iesniedzējs balvā saņems elektrisko tējkannu. Kopā tiks izlozētas 20 tējkannas. Visi kuponi, kas iemesti EKO laukumos akcijas kuponiem paredzētajās kastēs, automātiski piedalās izlozē par galveno balvu – daudzfunkcionālu virtuves kombainu. Akcijas balvu fondu nodrošina a/s „Latvijas Zaļais punkts”.

Atgādinām, ka ZAAO bez maksas savāc neizjauktu nolietoto sadzīves elektrotehniku arī pēc telefoniska vai rakstiska pieteikuma, izbraucot uz mājām. Nolietotas elektrotehnikas savākšanu var pieteikt pa tālruni 64281250 vai mob.tāl. 26132288, kā arī sūtīt e-pastu ar pieteikumu uz zaao@zaao.lv. Personas, kas izmanto šo pakalpojumu, konkrētajā akcijā nepiedalās.

Informāciju sagatavoja Zane Leimane, SIA ZAAO sabiedrisko attiecību speciāliste

Uzmanību!

Neiesakām lietot pārtikā Skauļņu un Gaujasmalas avota ūdeni

Informējam, ka ir veikta Līgatnes novada avotiņu ūdens ķīmiskā analīze. Šobrīd neiesakām lietot pārtikā Skauļņu un Gaujasmalas avota ūdeni. Vairāk informācijas pie Līgatnes novada domes izpilddirektora Egila Kurpnieka. Tālrunis: 22005965

Egils Kurpnieks,
Līgatnes novada
domes izpilddirektors ●

Līgatnes novada domes jūlija sēdes protokols

Līgatnes pagastā 2015. gada 23. jūlijā Nr.12

Darba kārtība:

1. Par sadzīves atkritumu apsaimniekošanas maksas apstiprināšanu.
2. Par Līgatnes novada domes saistošo noteikumu Nr.15/15 „Grozījumi Līgatnes novada domes 2012. gada 24. maija saistošajos noteikumos Nr.14/23 „Par atkritumu apsaimniekošanu Līgatnes novada administratīvajā teritorijā” apstiprināšanu.
3. Par Līgatnes novada domes saistošo noteikumu Nr.15/16 „Par ēdināšanas maksas atlaidēm Līgatnes novadā deklarēto daudz bērnu ģimeņu bērniem” apstiprināšanu.
4. Par Videonovērošanas iekšējo datu apstrādes aizsardzības noteikumu apstiprināšanu.
5. Par Līgatnes novada domes nekustamo īpašumu – zemes vienības „Jāniši”, Līgatnes pagastā, Līgatnes novadā, un zemes vienības „Jāniši 1”, Augšlīgatnē, Līgatnes pagastā, Līgatnes novadā atsavināšanu.
6. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
7. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
8. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
9. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
10. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
11. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
12. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
13. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
14. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
15. Par nekustamā īpašuma nodokļa parāda piedziņu bezstrīda kārtībā.
16. Par personu iekļaušanu Palīdzības reģistrā saskaņā ar Līgatnes novada domes saistošajiem noteikumiem Nr.6/10 „Par kārtību, kādā Līgatnes novadā tiek sniegta pašvaldības palīdzība dzīvokļa jautājumu
- risināšanā un reģistrējamas personas, kurām izīrējamas pašvaldībai piederošas vai tās nomātās dzīvojamās telpas”.
17. Par deklarētas dzīvesvietas anulēšanu.
18. Par Līgatnes novada komunālo pakalpojumu izmaksu kontroles komisijas nolikuma apstiprināšanu.
19. Par Līgatnes novada komunālo pakalpojumu izmaksu kontroles komisijas apstiprināšanu.
20. Par saskaņojumu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rehabilitācijas centrs „Līgatne”” tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānam ar grozījumiem un tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna īstenošanas termiņa pagarināšanu.

Iepazīst pasauli „Četrās atslēgās”

No 10. augusta Līgatnē norisinās nometne Amatas, Jaunpiebalgas, Līgatnes, Pārgaujas, Priekuļu, Raunas, Vecpiebalgas talantīgajiem jauniešiem „Četrās atslēgās”.

Šajā nometnē tiek pilnveidotas valodu kompetences kopā ar latviešu, angļu, krievu un franču valodas skolotājiem. Četrdesmit aktīvu, zi-

nātkāru un dzīvespriecīgu jauniešu vecumā no 12 līdz 14 gadiem savos atmiņu kamberos mēģina atrast jau labi aizmirstas lietas, mācās ko jaunu, lasa seno latviešu druku, dzejo, sērfo internetā, tuvāk iepazīst britu slavenības, sportistus. Pie *samovara* (patvāra), dzerot *čaju* (tēju) no tasītēm, iepazīst krievu tautas

Nometnes pedagogi pie Līgatnes novada vidusskolas

Nometnes dalībnieki pie Līgatnes novada vidusskolas

tradīcijas, simbolus, dziesmas. Iecerēts rīkot skaistuma konkursu matrjoškām (tradicionāla krievu rotaļlieta: no izdabta koka darinātas lellītes, kas ieliekamas cita citā) un iemācīties vienu no vecāku bērniības mīldziesmiņām „... es guļu saulītē...”. Un, protams, palēnām vien nometnes dalībnieki kāpj augšup pa

Eifeļtorņa 1665 pakāpieniem. Plānotas tikšanās ar cilvēkiem, kuros vērts ieklausīties, ar hennas mākslinieci. Nometnes dalībnieki dosies pastaigā un darbosies interaktīvā nodarbībā Līgatnes dabas takās, kā arī meklēs apslēpto mantu smilšakmens alās. Nometne tiek organizēta ar Amatas, Jaunpiebalgas, Līgat-

nes, Pārgaujas, Priekuļu, Raunas, Vecpiebalgas novada pašvaldību finansiālu atbalstu. Nākamgad nometne talantīgajiem bērniem tiks organizēta kādā citā sadraudzības novadā. Kurā? To izlozēs šī gada nometnes noslēguma pasākumā.

Diāna Briede ●

Deputāta viedoklis

Atklāta vēstule – atbilde 256 Līgatnes novada iedzīvotājiem

Tāpat kā citi deputāti, arī es esmu saņēmusi 14 iesniegumu ar kopumā 256 iedzīvotāju parakstiem un prasību atcelt 25.06.2015. domes lēmumu par 0,85 eiro komisijas maksas noteikšanu skaidras naudas iemaksām domes kasēs. Saskaņā ar pašvaldības pārraugošās ministrijas VARAM (Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija) pausto nostāju, ka deputāta pienākums ir skaidrot un pamatot savus lēmumus vēlētājiem, tādējādi veicinot diskusiju sabiedrībā par konkrētiem lēmumiem, esmu izvēlējusies atklātu vēstuli laikrakstā, lai paustu savu personīgo „deputāta viedokli”. Šo publikāciju lūdzu uzskatīt par manu atbildi uz šobrīd saņemtajiem iesniegumiem, kā arī uz tiem, kuri par šo problēmu vēl tiks saņemti.

Paskaidrojums

„Iesniegumu likums” uzliek deputātiem par pienākumu atbildēt uz iedzīvotāju iesniegumiem saprātīgos termiņos, bet ne vēlāk kā 1 mēneša laikā. Turklāt atbildēt „pēc būtības”, nevis tikai ar formālu „atrakstīšanos”. Ja mēneša laikā atbilde nav saņemta, var vērsties Administratīvajā tiesā, kura prasīs likumā noteiktās kārtības ievērošanu.

Protestus izsaukušo lēmumu deputāti pieņēma ar 6 balsīm. Trīs deputāti – G.Zicmanis, G.Pīpkalējs

un B.Pelse – nebalsoja par šāda lēmuma pieņemšanu. Sastopoties ar iedzīvotāju neizpratni un sašutumu par pieņemto lēmumu, iesniedzu oficiālu iesniegumu par lēmuma pārskatīšanu un atcelšanu Finanšu komitejas sēdē 16.07.2015. Finanšu komitejas sēdē jautājums tika apspriests (piedalījās komitejas priekšsēdētājs A.Šteins un locekļi V.Cīrulis, P.Lideris un B.Pelse). Komitejas priekšsēdētājs deputāts A.Šteins neatlaidīgi puda viedokli, ka lēmums nav jāatceļ, jo faktiskās kases operāciju izmaksas esot vēl dārgākas par 0,85 eiro un būtu jāmaksā vēl vairāk. Pretēji reglamentam komitejas priekšsēdētājs nevirzīja jautājumu uz balsošanu un kāda lēmuma pieņemšanu – vajadzētu vai nevajadzētu atcelt kļūmīgo lēmumu par 0,85 eiro. Tā kā apspriešana Finanšu komitejā palika bez konkrēta rezultāta, sekoja mans iesniegums domes priekšsēdētājam par lēmuma pārskatīšanu un atcelšanu 23.07.2015. domes sēdē.

Manis iesniegto lēmumprojektu priekšsēdētājs domes sēdes darba kārtības projektā (ko izsūta deputātiem dažas dienas pirms sēdes) nebija iekļāvis. Rakstīju iesniegumu ar atkārtotu lūgumu iekļaut lēmuma projektu sēdes darba kārtībā. Domes sēdē jautājums darba kārtībā parādījās kā „papildjautājums”, un priekšsēdētājs aicināja deputātus balsot pret tā iekļaušanu darba

kārtībā un izskatīšanu. Piebildīšu, ka tobrīd deputāti jau bija saņēmuši 211 iedzīvotāju parakstītus iesniegumus ar prasību pārskatīt lēmumu. 5 deputāti, t.i., deputātu vairākums (A.Šteins, P.Lideris, V.Cīrulis, R.Vidzickis un J.Daģis) atsauca priekšsēdētāja aicinājumam, ignorēja iedzīvotāju viedokli un nobalsoja pret jautājuma izskatīšanu.

Paskaidrojums

Iepriekš aprakstītā domes priekšsēdētāja rīcība ir prettiesiska – pret runā ar likumiem u.c. normatīvajiem dokumentiem.

1. Likums „Par pašvaldībām” nosaka, ka deputātu iesniegti lēmumprojekti ir jāizskata domes sēdē. Manis iesniegto lēmumprojektu priekšsēdētājs izskatīšanai sēdē neiekļāva, bet degradēja (pazemināja) par „papildjautājumu”.

2. Likums nosaka, ka domes sēdē izskata tikai darba kārtībā iekļautos jautājumus un papildjautājumus var iekļaut gadījumā, ja to ar balsojumu pieprasa 2/3 deputāti. Šis nebija gadījums, kad papildus tiek piedāvāts jautājums izskatīšanai domes sēdē un deputātiem jābalso, vai to pieņemt izskatīšanai. Šis bija deputāta oficiāli iesniegts lēmumprojekts, kurš iekļaujams izskatīšanai sēdē bez jebkādas papildu balsošanas.

3. Par likumu skaidrojumu konsultējos ar Pašvaldību savienības

juristi, kura pilnībā piekrita manis paustajam viedoklim.

Iedzīvotāji ir neizpratnē, kā deputāti var ignorēt daudzu iedzīvotāju parakstus un no pašvaldības labvēlības atkarīgs „piedēklis”, bet gluži otrādi – pašvaldība ir iedzīvotāju izveidota, iedzīvotājiem pakļauta, no iedzīvotāju labvēlības atkarīga institūcija, iedzīvotāju uzdevumā un iedzīvotāju interesēs strādājoša, iedzīvotāju apmaksāta un uzturēta institūcija. Mēs varam šo kājām gaisā apgriezto bildi nostatīt pareizajā stāvoklī, mums traucē pašapziņas trūkums, pasivitāte, neuzņēmība, neticība, kas noved pie bezspēcības sajūtas – ko tad mēs, neko jau nevar panākt, nekas nemainīsies. Iedzīvotājiem nav kam sūdzēties par saviem deputātiem un domi – pašiem jātiec galā ar savām uzticības personām un viņu rīcību, paši esam ievēlējuši.

Vienīgais gadījums, kad var iekļauties ministrija, ir prettiesiska rīcība – likumu pārkāpšana. Man nav pārlicības, ka ministrija ir ieinteresēta to darīt.

Situācija nav bezcerīga. Iesniegumi ar iedzīvotāju parakstiem domē turpina pienākt. Es no sirids apsveicu šo iedzīvotāju aktivitāti, jo tikai rīcība var novest pie kāda rezultāta. Ir vēl citi veidi, kā demokrātijas ietvaros pārraudzīt pašvaldības darbu un panākt savu tiesību un interešu ievērošanu. Vispēcīgākais un visiedarbīgākais – pašvaldību vēlēšanas pēc nepilniem 2 gadiem.

Uz nākamo domes sēdi 27.08.2015. es atkal iesniegšu lēmumprojektu par nepamatoti augstās komisijas maksas pārskatīšanu. Tāpat kā iepriekš aicinu iedzīvotājus sekot līdzīti deputātu darbam un kontrolēt to – domes sēdes ir atklātas, nāciet un esiet klāt tajās ar savām acīm un ausīm, lai sekotu tam, kas notiek sēdēs. Domes sēdes tiek ierakstītas audioierakstā, sākot ar jūliju tām jābūt publicētām domes mājas lapā, un, ja ir attiecīgs tehniskais aprīkojums, iedzīvotāji to norisī var noklausīties savās mājās (vai pie kaimiņa). Iedzīvotājus, kuriem nav tādu iespēju, aicinu uz kopīgu domes sēdes norisī noklausīšanos, tajā skaitā jautājuma par komisijas maksu:

24.08.2015. plkst. 18.00 Augšlīgatnē, pašvaldības mājā Nītaures ielā 6, 2. stāva zālītē;

25.08.2015. plkst. 18.00 Līgatnē, kultūras namā Sprīņu ielā 4.

Uz tikšanos!
Baiba Pelse ●

Mana mīļā Līgatne

12. turpinājums. Sākums – 2014. gads: LNZ, jūnijs, Nr. 6; augusts, Nr. 7; septembris, Nr. 8; oktobris, Nr. 9; novembris, Nr. 10; decembris, Nr. 11; 2015. gads: janvāris, Nr. 1; februāris, Nr. 2; marts, Nr. 3; aprīlis, Nr. 4; maijs, Nr. 5, Nr. 4; jūnijs, Nr. 6

Andrejs Cīrulis

Skola un fabrika

Un tagad nu lasītājiem jāatgādina, ka iepriekšējā stāstījumā mēs tikām līdz diviem notikumiem, kas brīnīšķīgi kārtā sakrīta vienā datumā – 1961. gada 12. aprīlī.

Visa pasaule vienmēr šo datumu zinās kā dienu, kad pirmo reizi kosmosā lidoja cilvēks, bet Līgatnei šī diena tolaik šķita īpaša tāpēc, ka septiņi vietējās vidusskolas skolēni bija vienīgie visā Latvijas PSR, kas tika uzņemti komjaunatnē. Laikraksts „Padomju Jaunatne” par to sajūsmīgi ziņoja nekavējotī (1961. gada 21. aprīļa numurā), bet pēc trim gadiem – 1964. gada 12. aprīlī – šim notikumam veltīja veselu lappusi

„Septiņi no vienas orbītas”, kas daudziem izbrīnā lika ieplest acis un skaļi sasist plaukstu.

Šajā rakstā plaši un gari tika parstāstīts, kā klājies šiem septiņiem jauniešiem, tai skaitā arī man. Tā kā es par sevi rakstīšu mazliet vairāk, tad sākumā izstāstīšu par citiem, lai tas krusts būtu no kakla nost. Un tad par sevi varēšu stāstīt plašāk, garāk un daiļskanīgāk.

Sāksim ar to, ka par Ausmu Krūmiņu „Padomju Jaunatnes” korespondentei Veltai Knospei bija izdevies uzzināt vismazāk. Ausma vidusskolu bija beigusi 1963. gadā, bet komjaunatnes uzskaites kartīte rajona komitejā bija palikusi Līgatnes vidusskolas kontā, darba grāmatīnā – Siguldas slimnīcā, bet pati Ausma Krūmiņa bija pazudusi Siguldas nebeidzamajos plašumos un ārēs. Vis-

maz tā varēja saprast no minētās publikācijas. Arī es pa šiem gadiem vienam otram bikli biju ieprasījies, bet neuzzināju neko konkrēti. Jo īpaši, ja uzvārds, iespējams, mainījies.

„Padomju Jaunatnes” korespondente Velta Knospe nesastapa arī elegantu Laimoni Bičuli, kas labu laiku jau bija dienējis Padomju armijā, kurā tika iesaukts 1962. gadā. Vidusskolā laikraksta korespondente bija dzirdējusi, ka Laimonis esot bijis kārtīgs, disciplinēts, pieklājīgs un labi mācījies, bet papīrfabrikā – ka bijis apziņīgs un labi strādājis. Skolu viņš bija pabeidzis tajā pašā 1961. gadā, un klases audzinātāja viņam bija Erna Šterna (vēlākā Pakalna).

Vispirms mehāniskajā cehā viņš bijis centīgs atslēdznieks un vēlāk – virpotājs. Arī es vēl tagad kā lielu brīnumu atceros vienu milzīgu atšķirību. Darba laikā Laimonis bija tērpiem galīgi nosmulētā kombinēzonnā un „tankos”. Mūsdienai lasītājam, protams, jāizskaidro, kas tie „tanki” tādi ir. Atbilde pavisam vienkārša – mūsdienās tādus apavus sauc par puszābakiem. Tā iesauka bija saglabājusies no kara gadiem, tad dzisusi, dzisusi, līdz izdzisusi pavisam. Veci cilvēki izskaidroja nosaukuma būtību – kāja tadā apavā ir tikpat droša kā tankā.

Laimoņa rokas līdz elkoņiem bija klātas melnas eļļas plankumiem, un nejaušas tumšas švīkas rotāja gan kaklu, gan vaigus. Arī rūtainais kreklis bija pavisam nošļurcis – viss vienos pelēkos traipos.

Toties ārpus darba laika Laimonis Bičulis bija smuks un tīrs. Pavisam cits cilvēks. Tāds skaistulis, kas pat būtu varējis gozēties uz žurnāla vāka, ja vien tāda izdevība būtu gadījusies. Izskatījās, ka tie divi bija dažādi cilvēki: Laimonis Bičulis darbā un Laimonis Bičulis ārpus darba.

Tas melnais darbs Laimonim gan bija tikai uz pusgadu – papīrfabrikas konstruktoru birojam ļoti ievajadzējās jaunu talantīgu darbinieku. Šajā darbā ņēma nevis pazīšanās, bet zināšanu un prasmju dēļ. Blats nederēja.

Konstruktoru birojs bija kantora ēkas otrajā stāvā – gaitenā pašā galā. Tūlīt aiz galvenā inženiera kabineta. Tajā ļoti lielajā kabinetā abi logi bija tikai vienā pusē. Starp citu, tā bija vienīgā istaba, kur no kantora varēja ieiet noliktavas namā, jo tās akmens ēkas pirmajā stāvā bija konstruktoru biroja noliktava. Vajadzēja atvērt it kā nomaskētās durvis un pa šaurām kāpnēm doties lejup. Noliktavā strādājošie nevarēja iekļūt konstruktoru biroja pieliekamajā, kā viņi paši to sauca, savukārt konstruktori nevarēja šeptēties pa noliktavas labumiem. Citiem vārdiem runājot, to varēja nosaukt par kanto-

Septiņi no vienas orbītas

Tajā neparastajā dienā tieši pirms trim gadiem, kad pasaulē pārskāņēja vēsts par pirmo kosmonautu – padomju pilsoņa Jurija Gagarina – lidojumu, papīra lapa ar skolnieciskā rokrakstā rakstītajām rindinām likās pavisam parasta. Toreiz taču daudzi jo daudzi jaunieši izteica savu sajūsmu par šo izcilo notikumu, sūtīja uz redakciju vēstules un telegrammas. Tikai pavisam mazu daļu no tām bija iespējams leviņot laikrakstā.

Līdz laikraksta slejām nenonāca arī Līgatnes vidusskolas audzēkņu rakstītās rindas. Bet gāja gads pēc gada, un šodien patēta papīra lapa ar septiņu jauno VĻKJS biedru parakstiem savā ziņā ir kļuvusi «vēsturiska».

«Mēs, Līgatnes vidusskolas jaunie komjaunieši, jau sen sapņojām par iestāšanos VĻKJS rindās.

Beidzot šī diena ir pienākusi. Ar satraukumu sirdis leradāmies Siguldā. «Uzmanību, uzmanību! Pārraidām TASS ziņojumu. Pirmo reizi cilvēces vēsturē kosmosā pacelies cilvēks.» ziņoja radio.

Mēs, komjaunieši, kuri iestājamies Ļeņina jauniešu rindās šajā vēsturiskajā dienā, apsolām attaisnot Vis-savienības Ļeņina Komunistiskās Jaunatnes Savienības biedra nosaukumu.»

Pagājuši tieši trīs gadi kopš Jurija Gagarina lidojuma. Pagājuši arī tieši trīs gadi, kopš Ļeņina Komjaunatne iestājusies šie septiņi jaunie līgatnieši. Kā viņi pildījuši toreiz doto solījumu? Kāda ir viņu viena dienā saktā komjauniešu biogrāfijas orbīta?

Andrejs Cīrulis.

Māiga Jermaloviča.

Andrejs Geča.

Andrejs Cīrulis par rakstus ir pirmais zēns jauno līgatniešu vēstules. Tā sagadījās, ka viņš arī pirmais sāka sūtīt par atzīvātajiem trim gadiem.

1961. gada 12. aprīlī notika toreizējā – Siguldas rajona komjaunatnes komitejas biroja sēde, tajā dienā Andrejs saņēma VĻKJS biedra karti. Bet jau maijā skolas komjaunieši viņu ievēlēja par savas pirmorganizācijas sekretāru.

Kaut gan viņam tik tikko pagājuši pioniera gadi, un arī komjaunatnes stāža – tikai viens mēnesis.

Protams, sākumā nav gājis jūdas interesanti reizin ar karstiem stridēm, reizēm ar asu, bet peļnitu kritiku. Un tas viss palīdzējis darbā.

Andrejs Cīrulis bijis gan pirmorganizācijas sekretārs, gan vietnieks, kādu laiku vadījis «zibeni», bijis ievēlēts komjaunatnes rajona komitejā. Bet nu jau otro gadu viņa vadībā darbojas Līgatnes vidusskolas komjauniešu un skolu klubu «Ritdienas ritma». Tas arī ir nemierīgs darbs, kas prasa gan enerģiju un izdomu, gan laiku un daudz labu palīgu. Bet arī tad daļš pasākumu neizdosies tik labi, kā gribētos.

Arī viņa visus šos gadus bijuši aktivisti skaitā – divus gadus skolas komjaunatnes komitejā vadījis sekmiu sektoru. Tomēr sirdslieta viņam ir un paliek sports. Divus gadus komjaunieši bijuši Siguldas rajona čempione 100 m skrējienā, labus panākumus guvusi arī citas īsās distancēs, barjerskrējienā, stēpošanā.

Vidusskolā neviens sporta sarīkojums nav noticis bez viņas piedalīšanās, skolas komandā viņa daudzreiz palīdzējusi izcīnīt uzvaras laurus. Tāpēc arī gluži labi saprotams, ka viņas nākotnes nodomi cieši ir cieši saistīti ar sportu – ja mācīties, tad tikai Fizikulturā institūtā, ja strādāt, tad tikai tur, kur iznāktu daršana ar sportu!

Valēntīna Spogē ir trešā no septiņiem jauniešiem, kuri vēl varēja sastapt Līgatnes vidusskolu.

Arī viņa visus šos gadus bijuši aktivisti skaitā – divus gadus skolas komjaunatnes komitejā vadījis sekmiu sektoru. Tomēr sirdslieta viņam ir un paliek sports. Divus gadus komjaunieši bijuši Siguldas rajona čempione 100 m skrējienā, labus panākumus guvusi arī citas īsās distancēs, barjerskrējienā, stēpošanā.

Vidusskolā neviens sporta sarīkojums nav noticis bez viņas piedalīšanās, skolas komandā viņa daudzreiz palīdzējusi izcīnīt uzvaras laurus. Tāpēc arī gluži labi saprotams, ka viņas nākotnes nodomi cieši ir cieši saistīti ar sportu – ja mācīties, tad tikai Fizikulturā institūtā, ja strādāt, tad tikai tur, kur iznāktu daršana ar sportu!

Valēntīna Spogē ir trešā no septiņiem jauniešiem, kuri vēl varēja sastapt Līgatnes vidusskolu.

Arī viņa visus šos gadus bijuši aktivisti skaitā – divus gadus skolas komjaunatnes komitejā vadījis sekmiu sektoru. Tomēr sirdslieta viņam ir un paliek sports. Divus gadus komjaunieši bijuši Siguldas rajona čempione 100 m skrējienā, labus panākumus guvusi arī citas īsās distancēs, barjerskrējienā, stēpošanā.

Vidusskolā neviens sporta sarīkojums nav noticis bez viņas piedalīšanās, skolas komandā viņa daudzreiz palīdzējusi izcīnīt uzvaras laurus. Tāpēc arī gluži labi saprotams, ka viņas nākotnes nodomi cieši ir cieši saistīti ar sportu – ja mācīties, tad tikai Fizikulturā institūtā, ja strādāt, tad tikai tur, kur iznāktu daršana ar sportu!

Arī viņa visus šos gadus bijuši aktivisti skaitā – divus gadus skolas komjaunatnes komitejā vadījis sekmiu sektoru. Tomēr sirdslieta viņam ir un paliek sports. Divus gadus komjaunieši bijuši Siguldas rajona čempione 100 m skrējienā, labus panākumus guvusi arī citas īsās distancēs, barjerskrējienā, stēpošanā.

Vidusskolā neviens sporta sarīkojums nav noticis bez viņas piedalīšanās, skolas komandā viņa daudzreiz palīdzējusi izcīnīt uzvaras laurus. Tāpēc arī gluži labi saprotams, ka viņas nākotnes nodomi cieši ir cieši saistīti ar sportu – ja mācīties, tad tikai Fizikulturā institūtā, ja strādāt, tad tikai tur, kur iznāktu daršana ar sportu!

Arī viņa visus šos gadus bijuši aktivisti skaitā – divus gadus skolas komjaunatnes komitejā vadījis sekmiu sektoru. Tomēr sirdslieta viņam ir un paliek sports. Divus gadus komjaunieši bijuši Siguldas rajona čempione 100 m skrējienā, labus panākumus guvusi arī citas īsās distancēs, barjerskrējienā, stēpošanā.

Vidusskolā neviens sporta sarīkojums nav noticis bez viņas piedalīšanās, skolas komandā viņa daudzreiz palīdzējusi izcīnīt uzvaras laurus. Tāpēc arī gluži labi saprotams, ka viņas nākotnes nodomi cieši ir cieši saistīti ar sportu – ja mācīties, tad tikai Fizikulturā institūtā, ja strādāt, tad tikai tur, kur iznāktu daršana ar sportu!

No kreisās: Valentīns Pluto, Laimonis Bičulis, Arvīds Riekstiņš, Oļģerts Dreimanis, Jānis Matulis 11. klases izlaidumā 1961. gada 22. jūnijā.

Līgatnes vidusskolas 3. izlaidums pie vidusskolas 1961. gada 22. jūnijā. 1. rindā no kreisās: Oļģerts Dreimanis, Arvīds Riekstiņš, skolotāja Zeļenkova, audzinātāja Erna Šterna (Pakalna), Laimonis Bičulis, Valentīns Pluto. 2. rindā no kreisās: Lillija Bērziņa, Brigita Tītmane (Granape), Līvija Apine (Romānova), Anda Medne (Kauliņa), Zoja Lebedeva (Dreimane), Maija Roštoka (Malkause). 3. rindā no kreisās: Vija Siliņa (Strade), Inese Zariņa (Rūsiņa), Ārija Krūmiņa, Rasma Lence (Vanaga).

Laikraksta „Padomju Jaunatne” 1964. gada 12. aprīļa numura raksts

ra anklāvu noliktavā. Man liekas, ka tā ideja bija aizgūta no vēsturiskiem romāniem, kuros bija stāstīts par viduslaiku pilīm, slepeniem kambāriem un teiksmainām eņām.

Biroja priekšnieks tolaik bija vēlākais galvenais inženieris Felikss Kiake. Un vēl tur strādāja Bruno Bajārs, kas atmiņā palicis kā ļoti gaišs un pozitīvs cilvēks. Šajā birojā strādāja arī Bruno sieva Dzidra Bajāre, kas bija viena no visrunātīgākajām sievietēm pasaulē, kādas es vispār savā mūžā esmu sastapis. Ilgādējis konstruktoru bija arī Hugo Šiliņš, kura dēls Agris vidusskolu beidza 1973. gadā skolotāja Aivara Meistera au-

dzinātājā klasē. Agris Šiliņš kļuva par zinātnieku un mūža beidzamajos gados bija Nacionālā botāniskā dārza Salaspilī telpaugu nodaļas vadītājs. Pirms aiziešanas uz Garkalni kādu laiku konstruktoru birojā strādāja arī ļoti jaukā Biruta Šmite.

Darbs birojā, kur telpas lielāko daļu aizņēma milzīgie rasējamie dēļi, bija tiešām sarežģīts – man bija pat bail skatīties uz tiem sarežģītajiem tehniskajiem zīmējumiem, lai nepārņemtu vispārējs mazvērtības kompleksus. Konstruktoru biroja speciālisti ne vien rasēja restaurēt nepieciešamās papīrražošanas tehnikas detaļas, bet arī daudzus teh-

Sept...
Tā...
tieši...
— pa...
sturo...
Sko...
ša orb...
nes no...
komja...
liekam...
šās les...

«Padom...

Laikra...
5 reizes...
MOSU...
— 227...
nodalām...
nes un...
22002...
vēstulu...
miem —...
22364...
22973...
fabrīk...
na dar...

Izdevniecība...

Poligra...

JT 042

Orbitas

darba grāmatina di-
stāžē, vēl nesamē-
ngradā, konkursā. Tik
To neturēja ne Alef-
vitas draudzene Aus-
tina. Toties iestāju ek-
sistē parādīja, kādas ir
as prasības, ko vēl
cieties gan angļu, gan
valodā, gan citos
tos.

Alefīnu Pilāni var-
līgatnes papīrfabrikas
cehā, kur viņa strādā-
nēju. Tie 70-80 rub-
lente mēnesī nopelna,
budžeta kaut ko no-
kur tad vēl gandarī-
kļuvusi patstāvīga, ka
nopolnito naudu var
s vienu vai otru var-
letu... Un arī darba-
lājs - soruden (tā
bur to veltīdēģos)
urus - augstskola - uz-
mām kartām!
domu iestāties adgē-
tajā pašā Leningra-
sīstātē un tajā pašā
lū fakultātē! - kom-
nāv grozījusi. No dar-
nā (jau skola viņa bi-
jusi otro sporta klā-
u) brīvdarbs - brīvdar-
s angļu valodas grā-
lēt vien vingrinā-
valodas diktātu rakstī-
ns, var jau atkal ne-
bet uz citu augstsko-
akultāti viņa gan ne-
strādās atkal tept
un mācīties, mācīties,
... Ar neatlaidību tā-
s saņemot, mācīties.
DREJS GECS arī vēl
ceas - ne Līgatnes vi-
skolā, bet Rīgas Ind-
stā politehnikumā. Vēl
dā, un mūsu republī-
materiālu rūpniecība
jaunu speciālistu -
u tehnologu.

kuma Andrejs ir aktī-
mjauniešu skaitā -
dalās kursa sienās -
darbojas sabied-
ofesiju fakultātes de-
Atsūs trīs gadus An-
edālijes deju kolekti-
sācis darboties arī
pulciņā.
tas uzņēmums, kurā
a sāks strādāt jaunais
s, saņems arī papild-
maksimāliņskajā paš-
nīti komjaunieši...

bija sagādāšana, ka viņi VLKJS biedra karti saņēma
ajā dienā, kad atklāja kosmosa ēru. Bet cik labi viņu
visam parastu vienas skolas audzēķu - gaitas rak-
mūsu jaunatni!

la, darbs, armija - tāda ir visu viņu vecuma jaunie-
ta. Dažādas intereses, dažādi raksturi, dažādi nākot-
domi. Un tomēr viņu pagaidām vēl diezgan tasās
uniešu biogrāfijas ir daudz kopīga. Pats galvenais -
ne nestāvēt uz vietas, augt un mācīties, izmantot pla-
pējas, kas pavērtas katram jauniešim.

V. Knospes teksts un foto

Latvijas PSR Ministru Padomes Valsts Preses komitejas
līgā rūpniecības pārvaldes tipogrāfijā Nr. 1 «Cīņa» Rīgā,
Blaumana ielā 35-40.

Redaktors R. TREIJS
88179

Pas. Nr. 5385

„Septiņi no vienas orbitas”

niskos uzlabojumus, ko tolaik sauca par racionalizācijas priekšlikumiem un par ko maksāja samērā brangas prēmijas. Lai tos realizētu, vajadzēja rasējumus.

Tā bija tāda kolektīvā tehniskā jaunrade, kas ražošanā ieviesa dažnedažādus uzlabojumus gan darba ražīguma kāpināšanai, gan strādājošo ērtībām. Vēl vairāk - sešdesmito un septiņdesmito gadu mijā pat radikāli mainījās gatavo ruļļu apstādes tehnoloģija. Agrāko vairāku šauro ruļļu vietā papirmašīnas sāka ražot platus tītnus. Mainījās to transportēšanas, kalandrēšanas (sadzīviskajā terminoloģijā to sauktu par

gludināšanu) un griešanas metodes. Pirmajā papīrražošanas cehā tas ieviesa tādas pārmaiņas, ko varētu dēvēt par revolūciju. Būtiski samazinājās smagais roku darbs.

Daudz no sava brīvā laika Laimonis Bičulis pavadīja klubā. Tautu deju kolektīvā viņš bija sprigans, bet balles dejās - nu tik cēls un iznesīgs kā dzimis aristokrāts. Tā, nereti sačukstēdamās, sprieda labsirdīgākās Līgatnes tantītes.

Balles deju konkursos Laimonis plūca uzvaras laurus, bet ar to viņam nebija gana. Talantīgais jauneklis darbojās arī kluba estrādes orķestrī (nejaukt ar vēlāko „Holenderi”!), kur viņš sita bungas un arī dziedāja.

Un vēl Laimonis Bičulis izveidoja fabrikas aģitbrigādi. Piemēram, 1962. gada 14. aprīlī tā devās uz Staiceles papīrfabrikā, kas papīru ražoja no 1896. gada līdz pat 1986. gadam. Līgatnes papīrražotājiem milzīgu interesi radīja staiceliešu jauniegūtā prasme un sasniegumi tehniskā pergamenta ražošanā. Savukārt Staiceles iedzīvotāji bijuši ļoti iepriecināti par Līgatnes papīrfabrikas kluba mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu veidoto koncertu.

Kad mūsu stāstījuma varonim bija jāiet armijā, notika svinīga aizvadīšana (lūdzu nejaukt ar izvadīšanu). Mums, pūtēju orķestra dalībniekiem, šajā pasākumā bija jāspēlē. Tajā pasākumā gadījās situācija, kas varen sasmidzināja ne tikai mūs, bet arī visu skatītāju zāli.

Mēs, būdami klāt visās svinīgajās padarīšanās, jau sen bijām novērojuši, ka fabrikas direktors Jānis Gustsons, sniedzot goda rakstus, parasti sagrāba apbalvojamā roku un tik traki kratīja, ka tam rituālam vajadzēja īpaši sagatavoties. Laimonim Bičulim tas bija piemirsies, vai arī viņš to nemaz nezināja. Negaidīti mežonīgā rokas kratīšana viņu tā izsita no līdzsvara, ka elegants jauneklis sāka plivināties kā straujā vējā žāvēties izkārts kreklis. Mūsu spēlētā tuša spēlētāju smieklu dēļ sāka raustīties un vairs neskanēja kā slavinošs un cildinošs skaņdarbs. Toties visi skatītāji jutās patiesi iepriecināti. Bija par ko pastāstīt gan kaimiņiem, gan draugiem.

Un te es gribēju piebilst vēl kādu niansi par vārdu „tuša”. Agrāk ar šo jēdzienu saprata trīs nozīmes: tuša rasēšanai, skropstu un uzacu tuša, kā arī muzikāls apsveikums. Jociģi tas (ekskursija internetā liecina), ka aktīvajā aprītē ir palikusi tikai „skropstu tuša”. Nesaprotu - vai tiešām orķestri vairs „tušas” (jeb „tušus”, ja lieto vīriešu dzimti) nespēlē? Vai arī - spēlē, bet par to neraksta internetā...

1963. gada novembrī, Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 46. gadadienā, Laimoņa Bičuļa vecāki saņēma neparastu vēstuli no karaspēka daļas. Parasti jau dienestā esošais karavīrs rakstīja vēstules, kas pa pastu ceļoja kā trīsstūritis ar violeto zīmogu. Šī īpašā vēstule bija ievietota aploksnē, un tā bija drukāta ar rakstāmašīnu. Tā bija pateicība no karaspēka daļas komandiera par laba dēla un teicama Padomju armijas karavīra izaudzināšanu.

Laimoņa Bičuļa brāļa kāzas. Jaunā sieva kļuva par skolotāju Rasmu Bičuli. Otrajā rindā pirmais no kreisās: Laimonis Bičulis. Trešajā rindā pirmais no kreisās: skolotājs Tadeušs Buņķis ar kundzi Ēriku - Līgatnes vidusskolas direktori. Trešajā rindā trešā no kreisās: Ilze Gulbe. (Paldies Jānim Gulbim par foto!)

Līgatnes vidusskolas 3. izlaidums uz kultūras nama kāpnēm 1961. gada 22. jūnijā. 1. rindā no kreisās: Ārija Krūmiņa, Inese Zariņa (Rūsiņa), Vija Silīņa (Strade), Zoja Ļebedeva (Dreimane), Maija Roštoka (Malkause), Lillija Bērziņa. 2. rindā no kreisās: skolotāja Ārija Dubova (Dunde), skolotāja Zeļenkova, skolotāja Smiltene, skolas direktors Laimonis Rācenājs, Valda Norīte, Ilmārs Norītis, skolotājs Jānis Zariņš. 3. rindā no kreisās: skolotāja Veronika Širina, skolotāja Rācenāja, skolotāja Austra Zviedre, skolotāja Rasma Bičule, skolotāja Anna Arbidāne. 4. rindā no kreisās: skolotājs Fricis Vimba, skolotāja Zigrīda Jansone, Rasma Lence (Vanaga), Anda Medne (Kauliņa), audzinātāja Erna Šterna (Pakalna), Līvija Apine (Romānova), Brigita Tītmane (Granape). 5. rindā no kreisās: skolotājs Ojārs Pakalns, Laimonis Bičulis, Arvīds Riekstiņš, Oļģerts Dreimanis, Jānis Matulis, Valentīns Pluto. (Paldies Rasmai Vanagai par izlaiduma foto!)

Jaunajiem lasītājiem neizpratni varētu radīt jēdziens „trīsstūritis ar violeto zīmogu”. Par to nepieciešams pastāstīt īpaši. Parastajiem padomju karavīriem tajā laikā aploksnes un tintes pildspalvas bija grūti pieejamas. Tagad tik pierastās lodīšu pildspalvas ārzemēs sāka ražot tikai 1953. gadā, bet PSRS tās sāka pārdot krievu vien vēlāk. Par Japānā 1960. gadā izgudrotajiem flomāsteriem neviens padomju cilvēks vispār neko nebija dzirdējis. Tāpēc parasti karavīri izlīdzējās šādi: vēstules rakstīja uz parastas papīra lapas ar nosacījumu, ka apakšējā lapas pusē paliek neapraktīta. Ja vēstule sastāvēja no divām lapām jeb četrām lappusēm, tad pirmo lapu varēja apraks-

tīt no abām pusēm, bet otro lapu - tikai no vienas puses. Tad gatavo vēstuli salocīja tā, ka izveidojās trīsstūris augšpusē un apakšpusē. Apakšpusē trīsstūri vajadzēja iebidīt augšpusē trīsstūra tukšumā. Uz šī salocītā trīsstūrīša varēja rakstīt gan saņēmēja, gan sūtītāja adresi. Karaspēka daļas violetais pasta zīmogs bija kā bezmaksas pastmarka. Pildspalvu lieliski aizstāja ķīmiskais zīmulis. Raksts izskatījās pablāvs, un tāpēc zīmuli vajadzēja mitrināt. Slinkākie puīši, kas nevēlējās sarūpēt ūdens traucīņu, zīmuli mitrināja mutē un pēc tam staigāja ar violeto lūpu kaktiņiem, jo tā krāsa bija spītīgi noturīga. Kad nu atkal atgriezāties pie

„Padomju Jaunatnes” 1964. gada 12. aprīļa tematiskās lappuses „Septiņi no vienas orbitas”, tad jāteic, ka nākamais, skaitot no raksta beigām, ir manis daudzreiz pieminētais Andrejs Gecs, ko mundru un smaidīgu sastapu nupat - pirms dažām dienām, kad tika svinēta Līgatnes papīrfabrikas 200. gadadiena. Andrejs kopā ar manu bijušo klasesbiedru Juri Ābramu un citiem spēlēja Anatolija Terentjeva atjauninātajā pūtēju orķestrī. Viņiem skanēja lieliski - nu pilnīgi kā bijušo diriģentu Pētera Aides un Roberta Liepkalna ziedulākos. Jo īpaši - pirms manas runas uz kluba skatuves, kur tad nu es dabūju viņiem veltīt publiskus slavīnāšanas vārdus. Zāles aplausi manu sumīnāšanu akceptēja.

Velta Knospe minētajā „Padomju Jaunatnes” publikācijā aprakstīja Andreja Geca aizvadīto trīs gadu odiseju stipri nepilnīgā apjomā, jo visu jau viņa nedrīkstēja rakstīt.

Latvijas PSR tad vēl nebija iesākušas drebināt Nikitas Hruščova izdomātās un īstenotās izglītības sistēmas reformas. Tāpēc jau 7. klašu pabeigšana nozīmēja pamatskolas izglītību.

Ar šo pamatskolas izglītības atestātu kabatā (bet varbūt skolēna portfeli?) Andrejs Gecs brauca uz Rīgas Industriālo politehnikumu, bet konkursu neizturēja. Atzīmes bija labas, bet pietrūka vienas ļoti būtiskas detaļas. Andrejs Gecs, redziet, nebija komjauniešis. Un tādēļ konkursu neizturēja. Nācās atgriezties Līgatnē, vēl vienu gadu mācīties 8. klasē un iestāties VLKJS rindās. Nākamajā turē jaunais censonis no Līgatnes iekļuva tolaik ļoti prestižajā Rīgas Industriālajā politehnikumā, lai kļūtu par saistvielu tehnologu.

Korespondente Velta Knospe bija dabūjusi zināt, ka tehnikumā Andrejs Gecs bijis aktīvs komjauniešis. Piedalījies sienas avīzes izdošanā, darbojies sabiedrisko profesiju fakultātes dekanātā, bijis deju kolektīva un vokālā ansambļa dalībnieks.

Andreja Geca gadījums ar stāšanos tehnikumā sniedz atbildi tiem, kas vaicā par stāšanos komjaunatnē nepieciešamību. Protams, ka varēja nestāties, bet tad dzīve būtu bijusi citādāka. Droši vien pelēkāka, netiktu izmantotas iespējas. Ja Andrejs Gecs būtu izdomājis visu mūžu būt vienkāršs strādnieks un nevis komercdirektors, kā tas laika gaitā notika, protams, viņš nebūtu stājies komjauniešos. Mūsu klasē visiem bija lieli nodomi, un komjaunatnē iestājās gandrīz visi. Vienīgais izņēmums bija Austris Salmiņš, kas savu „nē” pateica tik īsi, strupi un kategoriski, ka nevienam pārliecinātājam nebija vērts muti vārstīt.

Kopā ar mums pārējiem 1961. gada 12. aprīlī komjaunatnē stājās arī Alefīna Pilaine, kam arī bija bijušas savas problēmas ar iestāšanos Ļeņingradas universitātē, lai studētu angļu valodu. Komjauniete viņa bija, bet ar to nepietika. Lai iekļūtu izvēlētajā elitārajā augstskolā, kurā bija fantastisks kurss, viņas abas ar Ausmu Krūmiņu varas brīvlaikos bija strādājušas Līgatnes papīrfabrikā, lai krātu darba stāžu.

Mana mīļā Līgatne

Līgatnes papīrfabrikas pārvaldes ēka. Otrajā stāvā pirmie divi logi bija konstruktoru birojam. Blakus redzama noliktavas ēka, kurā veda pusslepena eja no konstruktoru biroja uz tehnisko zīmējumu arhīvu.

Turpinājums no 5. lpp.

Ko šajā gadījumā nozīmēja darba stāža krāšana? Gluži vienkārši: tos, kam bija divu gadu darba stāžs, augstskolā uzņēma ar atvieglotiem noteikumiem, prasības nebija tik stingras.

Abas meitenes mācījās par mums augstākā klasē un bija ļoti lielas draudzenes – allaž staigāja kopā kā salīpušas. Kopā ar manām klases biedrēm Astrīdu Jansonī (tagad – Blūmiņu), Brigitu Volmeri (tagad – Liepu), Daci Viļumsoni un citām ļoti aizrautīgi spēlēja volejbolu, un Līgatnes vidusskolas komanda allaž ieņēma augstas vietas Siguldas un Cēsu rajonu čempionātos.

Līgatnes skolēnu komandas treneris bija vidusskolas direktors un fizikultūras skolotājs Laimonis Rācenājs. Visas bijušās spēlētājas ar šo cildeno faktu lepojušās gandrīz katrā sarunreizē. Jo īpaši par to, ka uz un no sacensībām direktors vedis ar savu personīgo volgu, kas bijusi ar bērniem pieslānīta pilna līdz beidzamajai iespējai. Skaidrs, ka nekādas drošības jostas tad vispār neeksistēja, un tādas tajā laikā droši vien lietoja tikai kosmonauti.

Ja Laimoņa Rācenāja vadīto lepo volgu ar pieminēto pusaudzī „kravu” būtu apstādinājis mūsdienu autoinspektors ar tagadējo izpratni par braukšanas drošību, viņš noteikti no redzētā būtu noģībis, un par šo epizodi stāstītu visas Latvijas radio un televīzijas stacijas, kā arī rakstītu visos portālos un laikrakstos.

Izmantojot izdevību, jāatgādina arī vēl viena detaļa no vēstures, ko atceras tikai retais līgatniecis. Runa ir par Latvijas PSR Augstākās Padoles Prezidija 1962. gada decembra dekrētu, ar kuru apvienoja Siguldas un Rīgas rajonus, vienīgi Līgatnes pilsētciemata, Zaubes, Kēču, Kliģenes, Līgatnes, Mores un Nītaures ciemu padomju teritorijas nodeva Cēsu rajona sastāvā.

Presē šis dekrēts bija publicēts 19. decembrī, tā likvidēšanās un apvienošanās gāja pa galvu pa kaklu. Iestāžu, uzņēmumu un organizāciju vadītājiem šis laiks atgādāja kaut

ko tādu, ko sadzīviski mēdz saukt par murgu.

Lai varas pāreja īstenotos, 1963. gada 3. martā tika izsludinātas Latvijas PSR Augstākās Padoles, rajona un ciema darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanas, lai gan iepriekšējās bija notikušas pirms diviem gadiem – 1961. gada 19. martā – un četru gadu periods vēl nebija pagājis.

Līgatniešiem ļoti pazemojoši bija tas, ka no tiem deputātiem, kurus vēlēja Cēsu rajona padomē, tikai viens cilvēks bija īstais papīrražotājs – kreppapīra locītāja Aina Treifelde. Vēl bija jābalso par direktoru Jāni Gustsonu un vienu centra cilvēku. Tā bija Cēsu rajona vadības noteiktā pārstāve. Tādi tolaik bija noteikumi.

Protams, ka visi bijušā Siguldas rajona vadošo iestāžu priekšnieki un darbinieki tika pārcelti dažādos citos amatos, un liela daļa no viņiem kļuva par regulāriem dzelzceļa maršruta Sigulda–Rīga–Sigulda pastāvīgiem pasažieriem. Transporta biļešu cenas tolaik bija tik niecīgas, ka to varēja atļauties ikviens.

No vienas puses, tas bija labi un derīgi, jo tika celts šo daudzo darbinieku izglītības un intelektuālais līmenis. Viņi bija spiesti katru darbdienā vismaz divas stundas lasīt grāmatas, kas bija derīga un patīkama nodarbošanās.

Taču līgatnieši par šādu notikumu pavērsieni bija pārskaitušies līdz baltkvēlei. Siguldas rajonā bagātā un lepnā Līgatne gozējās kā viscēlākā mātesmeita, kas visur un visam noteica toni, uzvarēja visās sacensībās, čempionātos, konkursos.

Savukārt Cēsu rajons pret Līgatni izturējās ar vāji slēptu nicinājumu un nepatiku.

Notika tas pats, kas arī bija vērojams kolhozu, sovhozu, ciemu dalīšanu, apvienošanu un pievienošanu gadījumos. Vecās sastāvdaļas cita ar citu bija mūžīgā naidā. Prātā palicis viens anekdotisks gadījums par kāda kolhoza, kas atrodas pie Nītaures šosejas, strādājošo braukšanu uz cirku Rīgā. Arī autobusu iepriekšējo kolhozu cilvēki sēdējuši savrup. Tra-

kākais noticis mājupbraucot – vieni dzēruši šņabi, bet otriem nav devuši. Un tie otrie aiz dusmām bijuši zili melni. Par to arī visa Līgatne runāja gadu gadiem.

Atgriežoties pie stāšanās komjaunatnē 1991. gada 12. aprīlī, jāatzīmē, ka „Padomju Jaunatnes” žurnāliste savā aprakstā daudzus slavinošus vārdus bija veltījusi Maigai Jermalovičai (tagad – Milleri).

Divus gadus Maiga vadīja vidusskolas komjaunatnes komitejas sekmju sektoru, bet galvenā sirdslieta viņai bija sports. Divus gadus mūsu komjauniete bija Siguldas rajona čempione 100 metru skrējienā, bet lieliski rezultāti bija arī citās īsajās distancēs, barjerskrējienā, slēpošanā. Personīgi man ir tāda jocīga situācija tad, kad iedomājos par Maigu Jermaloviču – atmiņu epizodēs viņu es redzu nevis kleitā, kā citas meitenes, bet gan mūžīgajā sporta tērpā it kā pirms sprinta.

Savukārt Valentīna Spoģe bija ārkārtīgi apzinīga. Viņas tēvs Antons Spoģis uz Līgatni bija atbraucis no Krievijas – viņam pašam vai viņa tēvam bija kaut kāda saistība ar latviešu sarkanajiem strēlniekiem, kam izdevās pārdzīvot asiņainās pagājušā gadsimta trīsdesmito gadu beigās. Tiesa, tolaik par to nemēdza daudz un atklāti runāt. No Staļina nāves vēl nebija pagājis pietiekami ilgs laiks, lai pārciestās šausmas būtu rimušas, bet faktiski traģisko ainu mēs varam saprast tikai no mūsdienu viedokļa.

Viņš strādāja par mehāniskā ceha atslēdznieku un bija retais (varbūt pat vienīgais Līgatnē), kas bija apbalvots ar Darba Sarkanā Karoga ordeni – vienu no PSRS augstākajiem apbalvojumiem. Viņš bija mīlīgs maza auguma vīriņš, kas runāja lauzītā latviešu valodā. Valentīnas mamma bija krieviete, kas ļoti centās runāt latviski. Līgatnē jau citādi nevarēja – reti kur mūsu republikā bija tik latviska vide.

Vecāki Valentīnai veltīja ļoti lielu uzmanību, un Valentīna ļoti centās būt priekšzīmīga. Dažreiz Spoģu ģimene uzaicināja meitas klasesbiedrus uz tēju. Arī es šādā ciemošanās reizē sapratu, kas tas ir *чае́нние в Пощу* (tējas dzeršana Krievijā).

Bet vienā lietā gan Valentīna atšķīrās no visiem pārējiem. Pārējie par komunisma idejām un ideāliem runāja tāpēc, ka tajā vēsturiskajā situācijā tā vajadzēja runāt, bet Valentīna tam visam patiešām ticēja. Izskatījās, ka no visas sirds.

Kad mācījāties 10. un 11. klasē, Valentīna Spoģe bija Līgatnes vidusskolas komjaunatnes komitejas sekretāre.

No bērna kājas viņa jau bija izlēmusi būt par skolotāju, tāpēc iestājās Daugavpils Pedagoģiskā institūta Krievu valodas un literatūras fakultātē, bet pēc tam kļuva par skolotāju Limbažu 2. vidusskolā.

Tagad, kad es tik daudz pūļu un enerģijas esmu ielicis, lai pastāstītu par pārējiem sešiem raksta „Septiņi no vienas orbītas” varoņiem, man jāsecina, ka pašam sev šajā numurā vietas vairs nav atlicis.

Tāpēc rakstu sekojošos maģiskos vārdus:

Turpinājums sekos ●

Aizvadīti Papīra svētki

Šis gads Līgatnes vēsturē zīmīgs ar to, ka tieši pirms 200 gadiem šeit dibināta Līgatnes papīrfabrika. Lai gan fabrikas vārti kopš pērnā pavasara ir slēgti un darbs senajā uzņēmumā nenotiek, mēs joprojām dzīvojam Līgatnē, ko ar savu redzējumu, iztēli, darbu un pūlēm radījuši papīrfabrikas saimnieki un strādnieki. Tāpēc nolēmām, ka Papīra svētkiem papīrfabrikas 200. jubilejas zīmē jābūt.

Kā tas izdevās, jāspriež jums, līgatnieši, bet mēs, organizētāji, nevarējām nesajust tās spēcīgās emocijas – gan prieku, gan bēdas –, kas cilvēkus Līgatnē saista ar papīrfabrikas vārdu.

Īpaši emocionāla bija savstarpējā atkalredzēšanās un sadziedāšanās, kas notika papīrfabrikas teritorijā. Aigas Auziņas akordeona pavadījumā gandrīz četru stundu garumā notika sadziedāšanās un dalīšanās atmiņu stāstos.

Vienlaikus pie kultūras nama bērni un arī pieaugušie darbojās dažādās meistardarbnīcās, bet kultūras nama Lielajā zālē bija iespēja ieskatīties Līgatnes kinohronikā.

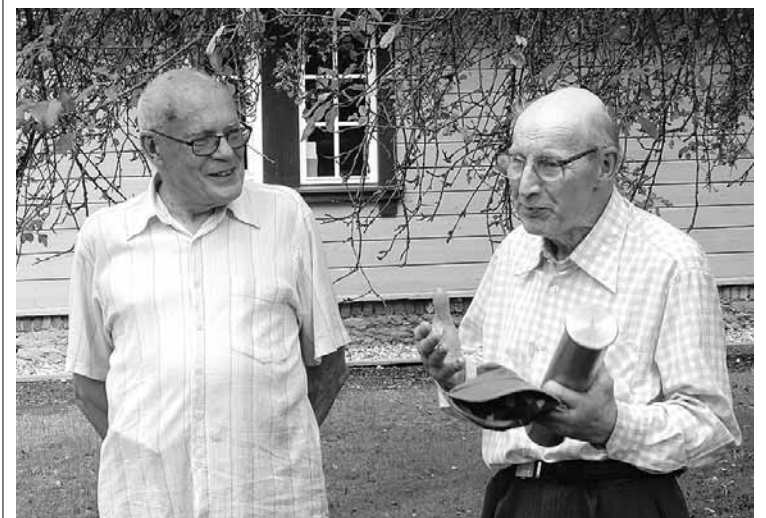
Papīra svētkos veicām arī līgatniešu skaitīšanu. Kopā svētku laikā līgatniešu sarakstā reģistrējās 324 cilvēki. No tiem 185 bija jaunākas un vecākas dāmas un 139 visu vecumu kungi. 93 cilvēki norādīja, ka ir dzimuši Līgatnē. Saskaitot fabrikā nostrādāto gadu skaitu, kopā svētku dalībnieki Līgatnes papīrfabrikā nostrādājuši 1791 gadu. Dažiem tie

Papīrfabrikas vārti vērušies svētku

bijuši vien dažī vasaras prakses mēneši, bet ne mazums bija to, kuri papīrfabrikā nostrādājuši vairāk nekā 40 gadu.

Īpašs notikums bija vēstījuma atjaunināšana papīrfabrikas jubilejas piemiņas akmenī. Piemiņas akmens 1990. gadā uzstādīts Sprīņu ielā 2, kad tika atzīmēta fabrikas 175. gadskārta. Šis notikums toreiz vislielākā mērā tika organizēts, pateicoties Aivaram Balodim, un tieši viņš arī bija galvenais organizētājs

Ilmārs Norītis un Aivars Balodis ar piemiņas kapsulu.

Koncerta vadītāja Zane Kalniņa un novada domes priekšsēdētājs Ainārs Šteins.

un Līgatnes papīrfabrikas 200. gadadiena

u dalībniekiem. Foto Anita Jaunzeme

fabrikas jubilejas svinībām, kā arī autors idejai par piemiņas akmeni un tajā ielikto kapsulu ar fabrikas hroniku.

Arī šoreiz Aivars Balodis neatteica palīdzību un sagatavoja papildinājumu papīrfabrikas vēsturei, kas uzkrāts kopš iepriekšējās svinību reizes. Kopā ar ilggadējo papīrfabrikas direktoru Ilmāru Norīti abi vīri svinīgi no jauna ievietoja kapsulu piemiņas akmenī. Mums jācer, ka reiz atkal būs pamats kapsulu atvērt un ielikt tajā jau trešo vēstījumu, kas no jauna papildinātu stāstu par papīrfabrikas vēsturi.

Svētkos, kā jau svētkos, jāņem viesi. Tā arī pie mums – Līgatnes kultūras namā – viesojās Nacionālā teātra aktieru ansamblis „Drama”, kas priecēja ar muzikālu priekšnesumu. Koncerta otrajā daļā, uzstājoties mūsu pašu pūtēju orķestrim un vokālajam ansamblim „Mantojums”, godinājām papīrfabrikas strādniekus, ar kļūsmu mirkli pieminējām tos, kas jau aizsaulē, un uzklausījām trīs līgatniešus, kuru mūžs liktenīgi saistīts ar papīrfabriku – papīrfabrikas direktoru Ilmāru Norīti, dažādos fabrikas un pašvaldības amatos strādājušo Maiju Malkausi un mūsu nepārspējamo stāstnieku – žurnālistu Andreju Čiruli.

Dienas izskaņā sanākušie vēl izlocīja kājas balles ritmos, par kuriem šoreiz rūpējās „Anatolijs un draugi”.

Esam lielu paldies parādā visiem, kas palīdzēja tapt svētkiem. Īpašs paldies Dainai Birnei par izjustiem vārdiem pie piemiņas akmens, koncerta scenāriju un citiem darbiņiem, paldies Zanei Kalniņai par koncerta vadīšanu un rūpību, paldies SIA „Līgatnes komunālserviss” darbiniekiem, Ingum Korņejevam, Dacei Bicānei un „Mantojuma” dāmām, pūtēju orķestrim, Anatolijam Terentjevam un draugiem, Dacei Gradovskai, Tūrisma informācijas cen-

No kreisās Ilmārs Norītis, Aivars Balodis, Andrejs Čirulis.

tra darbiniecēm, Dainai Klints, Aigai Auziņai. Un paldies visiem tiem līgatniešiem, un jo īpaši fabrikas darbiniekiem, kas, par spīti bēdām, aizvainojumam un dūsmām, atnāca, lai atcerētos, satiktos, varbūt izraudātos un, galvenais, būtu kopā.

Inese Okonova,
P/A „Līgatnes novada Kultūras un
tūrisma centrs” direktore ●

Svētki papīrfabrikas teritorijā.

Aivara Baloža vēstījums nākamajām paaudzēm, kas ievietots kapsulā papīrfabrikas jubilejas piemiņas akmenī 2015. gada 8. augustā. Kapsulā atpakaļ ievietoti arī 1990. gadā sagatavotie priekšmeti.

Cienījamais lasītāj!

Šogad, kad ilggadējākā Latvijas papīra fabrika „Līgatne” varētu atzīmēt savu 200 gadu jubileju, tevi uzrunā Aivars Balodis. Savā laikā, interesējoties par Līgatnes papīrfabrikas pirmsākumiem, tikos ar arhivāru Georgu Jenšu un vēsturnieku Jāni Zemzari, kuri jau bija pētījuši Līgatnes papīrfabrikas vēsturi un neskopojās ar informāciju, kādos arhīvu fondos un lietās varu smelties informāciju. Abi nodzīvoja pāri par 90 gadiem, un šodien varu viņiem sūtīt pateicību un paldies „uz mākoņa maliņu”. Tagad, kad Līgatnes novada un Līgatnes papīrfabrikas vēsturi esmu pētījis daudz pamatīgāk, par viņiem jāsaka, ka viņu rakstos ir arī dažas neprecizitātes un kļūdas, jo raksti pamatā tapuši, tikai izmantojot arhīva dokumentus. Jāatzīmē, ka 1958. gadā, kad toreizējais Līgatnes papīrfabrikas direktors Leonards Valgins (dzimis Zanis Beika) organizēja fabrikas 100 gadu jubileju, viņi kopā ar vēsturnieku grupu šādam jubilejas traktējumam nav piekrituši un arī uz svinībām nav ieradusies, ja patiesībā jau šī bija akciju sabiedrības „Rīgas rakstāmpapīru fabriku kompānija” 100 gadu jubileja.

Līdz ar to, kad 1990. gadā ierosināju organizēt un svinēt Līgatnes papīrfabrikas 175 gadu jubileju, arī es sākumā izjutu daudzu neizpratni un izbrīnu. Lai gan oficiāli tika izveidota svētku organizācijas komiteja, visus organizatoriskos darbus pamatā nācās veikt vienam kopā ar nenogurstošu draugu „zaporožecu”. Tiku sastādījis Līgatnes papīrfabrikas hronoloģiju, kura gan ar dažām kļūdām tika iespiesta Čēsu tipogrāfijā, apvākojumu pēc manām skicēm tai zīmēja talantīgā Čēsu māksliniece Anda Nordenā, bet iespiests tas tika Čalsu tipogrāfijā. Tāpat pēc līdzīga scenārija pēc Andas Nordenas zīmējuma Čalsos tika iespiesti ČOD A R A K S T I. Turklāt Anda tika zīmējusi arī ielūgumus un afišas. Izdevās īstenot arī iecerī par piemiņas akmens apstrādi Čēsu akmeņkaļu darbnīcā, izmantojot kādreizējo papīra malšanas iekārtu „Skrejas” akmeņus, viena vidū tika ievietota kapsula par piemiņu nākamajām paaudzēm. Ar fabrikas kadru daļas līdzdalību tika sastādīti strādājošo saraksti, tāpat saraksti par no fabrikas aizgājušajiem pensionāriem, un visiem tika piegādāti ielūgumi. Pēc manas skices un Andas Nordenas zīmējuma „Latvijas Dailrade” izgatavoja jubilejas nozīmītes. Ādažas tika izgatavoti speciāli jubilejas polietilēna maisiņi. Maisiņus, hronoloģisko bukletu un nozīmītes saņēma visi lūgtie svinību dalībnieki, turklāt svinību laikā daudzi saņēma arī goda rakstus un ziņu par naudas prēmiju.

Neesmu lielīgs, bet varu būt lepns, ka man izdevies daudz ko izzināt par Līgatnes papīrfabrikas vēsturi, tās īpašniekiem, vadītājiem, arhitektiem, būvniekiem un viņu dzimtām, tāpat saistību ar citām vietām Latvijā, un šos materiālus izmanto daudzi. Visiem tiem, kas nodarbojas ar vēstures pētīšanu, novēlu būt pacietīgiem un pēc iespējas pamatīgāk izpētīt un izanalizēt visus materiālus, lai netiktu izplatīta nepatiesa informācija, kā tas savā laikā noticis, sastādot Latvijas enciklopēdisko vārdnīcu, kur, balstoties uz kādreizējā direktora Friča Čerkes izteikuma, minēts nepareizs Līgatnes papīrfabrikas dibināšanas gads.

Vēlot veiksmi, Aivars Balodis.

Mazs cilvēks šodien ieziēt dzīvē, māt,
Un redzi – ļaudis skatās, ļaudis gaida,
Cik tīru spēsi viņu nosargāt,
Cik spēsi dot no sava mīļā smaida.
Mazs cilvēciņš iet šodien dzīvē, tēt,
Viņš nezin rūpju, nepazīst vēl naida.
Tev vajag viņam spēku līdz dot,
Lai dzīvē viņu nemētā kā skaidu.
(I.Ziedonis)

Jūnijā Līgatnes novadā piedzimuši viena meitenīte – Adriana.
Jūlijā piedzimuši viena meitenīte – Evelīna – un trīs zēni – Kristers,
Olivers, Everts.

Sirsnīgi sveicam vecākus un vecvecākus!

Uzdāvini man prieka druskas –
Tavās acīs ierakstītas.
Uzdāvini man nedaudz gaismas –
Tevis pašas izstarotas.

Jūnijā jāvārdu teikuši:

Artūrs un Egija
Raimonds un Anna

Jūlijā:

Raimonds un Glorija
Vladimirs un Baiba
Kristofers un Jūlija
Deivids un Maira
Uldis un Marita

Sveicam jaunās ģimenes!

Aizgājuši mūžībā

... varam skaitīt un pārskaitīt,
un sajūst, kā garām skrien dienas –
pēc vasaras smaržojošās,
un dzirdēt, ka naktis
kā sudraba dālderī krīt ...
(O.Lisovska)

Jūnijā mūžībā aizgājuši Līgatnes novada iedzīvotāji:

Voldemārs Krūmiņš – 5. jūnijā
Aleksandrs Vasiļjevs – 19. jūnijā
Vilnis Miķelsons – 23. jūnijā
Maiga Kalniņa – 25. jūnijā
Jūlijā:
Alīda Rozīte – 8. jūlijā
Vīneta Regija Barkāne – 20. jūlijā
Dzidra Biezēka – 29. jūlijā

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem.

GAUJMALAS LAUKUMĀ
29.AUGUSTĀ
PLKST.: 10:00

LĪGATNES SPORTA SVĒTKI 2015

FUTBOLS

DAMBRETĒ

REGBIJS

PASĀKUMA NAGLA - KNIFELES PARAUGDEMONSTRĒJUMI

LATVIJAS MAIZNIEKA VOLĒJBOLA TURNĪRS

ZOLĪTE

ROKU LAUSĀNĀS

JAUTRĀ STAFETE, UC. Z.

VIRVES VILKSĀNA

PLKST.: 21:00 - ZAĻUMBALLE - LĪGATNES KLUBĀ (KULTŪRAS NAMĀ)

ĪPAŠS PALDIJS ATBALSTĪTĀJIEM:

LĪGATNES NOVADA DOME

SALMING. no nonsense.

LATVIJAS MAIZNIEKS

No 25. jūlija katru sestdienu plkst. 19.00 Gaujasmalas sporta laukumā notiek **Tag regbija treniņi ģimenēm**

(bērniem no deviņu gadu vecuma un pieaugušajiem).
Trenēris – Nauris Baumanis.
Tālrunis informācijai: 25932854

Sporta diena Līgatnē

Augusta pēdējā sestdienā, kā jau katru gadu, Līgatnē notiks sporta svētki. Šogad sporta spēlēs līgatnieši varēs izmēģināt spēkus jau ierastajos sporta veidos, kā arī iepazīt ko jaunu.

Sporta svētku ietvaros izspēlēsīm „Latvijas maiznieka” pludmales volejbola turnīru uz visiem trim volejbola laukumiem Līgatnes novada teritorijā. Finālsacensības norisināsies sporta spēļu mājvietā – Gaujmalas laukumā.

Būs „Gudro stūrītis”, kur varēs izmēģināt spēkus dambretē un zolītē. Spēkavīri un sievas savu varēšanu varēs pierādīt „Spēkavīru placī”, kur būs dažādi vingrinājumi, lai no-

skaidrotu, kura ir spēcīgākā un kurš varenākais.

Kā ierasts, notiks arī futbola turnīrs, dažādas stafetes ar pārsteiguma momentiem, protams, zābaku mešana un noslēgumā – virves vilksaņa.

Sajos svētkos notiks Līgatnē neredzētas sacensības – Tag regbijs, kurā spēkiem varēs mēroties ģimeņu komandas. Vienā komandā uz laukuma ir jābūt diviem pieaugušajiem (vīrietim un sievietei) un trīs bērniem, no kuriem vismaz vienai ir jābūt meitenei.

Mazākajiem būs pieejamās atrakcijas, būs pieejamas bufetes, kurās varēs nogaršot Līgatnes

novada ēdināšanas uzņēmumu piedāvāto.

Nāciet svinēt Līgatnes Sporta svētkus un aiciniet uz tiem ciemiņus no tālākajiem un tuvākajiem novadiem, lai tie arī rāda, ko māk. Dienas notikumus varēsim pārrunāt ballē, kas notiks Līgatnes kultūras namā plkst. 21.00.

Vēlams iepriekšēja pieteikšanās pa tālruni 2656 2551 vai uz vietas Sporta centrā, jo vairākos sporta veidos ir ierobežots komandu skaits. Tiekamies 29. augustā plkst. 10.00 Gaujmalas laukumā!

Viesturs Dumpis,
Līgatnes Sporta centra vadītājs